

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 567/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	P. R.	w dniu 02 marca 2020 r ok godz. 17:30 w P. przy ul. (...) woj. (...) prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki O. (...) o nr rej (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu	

		<p>w wydychanym powietrzu prowadzącą o godz. 19:10 do stężenia na poziomie 0,88 mg/l, o godz. 19:12 do stężenia na poziomie 0,90 mg/l, o godz. 19:44 do stężenia na poziomie 0,90 mg/l, o godz. 20:16 do stężenia na poziomie 0,85 mg/l, oraz pod wpływem substancji psychotropowej z grupy (...)w postaci amfetaminy z wynikiem 39 ng/ml i substancji psychotropowej z grupy (...) w postaci (...) - (...) z wynikiem 2,2 ng/ml czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w strefie ruchu lądowego</p> <p>tj. czyn z art. 178a § 1 kk</p>	
1	P. R.	<p>W dniu 03.03.2020 r. w P. przy ul. (...) woj. (...) złapał obiema rękami za szyję oraz uderzył dwukrotnie kolaniem w głowę S. S. w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci urazu głowy z obrzękiem czoła po stronie prawej oraz podskórnych wybroczyn krwawych na szyi, które to obrażenia spowodowały roztrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, przy czym czynu tego oskarżony dopuścił się przed upływem 5 lat od wykonania w całości kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu (...) w P. (...) z dnia 11.10.2017r. w</p>	

		sprawie (...) obejmującej karę 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu (...) w S. z dnia 22.05.2012r. w sprawie (...) za umyślne przestępstwo podobne, tj. czyn z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz			

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2	P. R.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżony dopuścił się występku opisanego w punkcie I wyroku wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk.</p> <p>Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.</p> <p>Oskarżony niewątpliwie spożywał alkohol i znajdował się w</p>			

stanie nietrzeźwości, co wynika z protokołu badania trzeźwości. W stanie tym prowadził pojazd mechaniczny, czym zrealizował znamiona występku z art. 178a § 1 kk.

Oorgan orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło jest bezskuteczne i z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk nie zwalnia.

Oskarżony dopuścił się również występku wypełniającego znamiona art. 157 § 2 kk na szkodę S. S.. Oskarżony chwycił pokrzywdzoną rękoma za szyję oraz uderzył w głowę powodując u pokrzywdzonej obrażenia opisane przez biegłego chirurga. W świetle opinii biegłego chirurga, obrażenia ciała jakich doznała pokrzywdzona należy kwalifikować jako tzw. lekki uszczerbek na zdrowiu. Uzasadniona jest także ocena, iż pomiędzy bezprawnym zachowaniem oskarżonego, a skutkami w postaci ujawnionych u pokrzywdzonej, a opisanych w opinii biegłego obrażeń ciała, zachodzi adekwatny i normatywny związek przyczynowy. Rodzaj

obrażeń (naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego trwający nie dłużej niż 7 dni) pozwala na przyjęcie w realiach tej sprawy występku z art. 157 § 2 kk.

Stopień społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonemu czynów – ujmowanych osobno, należy ocenić jako znaczny.

Wina oskarżonego co do każdego z czynów została udowodniona, oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim – w przypadku występku z art. 178a § 1 kk. W przypadku występku z art. 157 § 2 kk, oskarżony chciał zadać pokrzywdzonej ciosy i zamiar ten zrealizował, aczkolwiek jeżeli chodzi o stosunek sprawcy do następstw jego zachowania, konieczne jest sięgnięcie do konstrukcji zamiaru ogólnego. W realiach tej sprawy nie można uznać, iż oskarżony chciał spowodowania określonych następstw (obrażeń). Jednakże zadając uderzenia w głowę, chwytając pokrzywdzoną za szyję oskarżony przewidywał możliwość i na to się godził, że spowoduje u pokrzywdzonej określony uszczerbek na zdrowiu. Rodzaj uszczerbku uzależniony jest od

<p>natężenia i siły zadanych ciosów.</p> <p>W sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynów oskarżonego, albo jego winę. W momencie podejmowania zarzucanego oskarżonemu działania przestępnego był on osobą dojrzałą i w pełni poczytalną. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swoich czynów, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. R.	2a i 2b		<p>Kary po 100 stawek dziennych grzywny (czyn I i III) są adekwatne do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynów, a uwzględniają:</p> <p><u>okoliczności obciążające:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednia karalność, w tym za czyn podobny (czyn III), - działanie w warunkach powrotu do przestępstwa (czyn III)

- stopień przekroczenia ustawowego progu trzeźwości (czyn I),

okoliczności łagodzące:

- pojednanie z pokrzywdzoną (czyn III),

- zadośćuczynienie finansowe pokrzywdzonej (czyn III),

- normalizacja relacji na linii pokrzywdzona oskarżony (czyn III),

- stanowisko pokrzywdzonej, która nie domaga się ukarania oskarżonego (czyn III),

- kierowanie pojazdem w godzinach wieczornych przy odpowiednio mniejszym natężeniu ruchu drogowego (czyn I).

W ocenie sądu właściwa w tej sprawie reakcja prawno-karna, zasadniczo z uwagi na rodzaj i natężenie okoliczności łagodzących związanych z czynem III wyroku, to dolegliwość natury finansowej połączona z środkami karnymi – zakazu prowadzenia pojazdów, świadczeniem pieniężnym na poziomie powyżej miesięcznych dochodów oskarżonego.

Przy kształtowaniu wysokości grzywny (jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł.) Sąd miał na uwadze treść art. 53 § 2 kk i 33 § 3 kk, a w szczególności to, że

			oskarżony zarobkuje, nie ma nikogo na utrzymaniu.
P. R.	3		<p>W oparciu o treść art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk orzeczone wobec oskarżonego za poszczególne występki jednostkowe kary grzywny Sąd połączył i wymierzył oskarżonemu łączną karę 150 stawek dziennych, z zastosowaniem zasady asperacji. Rozstrzygnięcie powyższe uzasadniają związki podmiotowe i przedmiotowe jakie zachodzą pomiędzy zarzucanymi oskarżonemu czynami (wyrok S.Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20.12.2001 r., II AKa 495/01OSAG 2002/1/4). Czyny jakich dopuścił się oskarżony godzą w różne dobra prawne, cechuje je typowy dla danych czynów zabronionych sposób działania, a zatem od strony przedmiotowej nie wykazują żadnego podobieństwo, łączy je wyłącznie osoba oskarżonego oraz bliskość czasowa. Zachodzące między nimi związki podmiotowo- przedmiotowe należy ocenić jako na tyle odległe, że uzasadniają zastosowanie zasady asperacji.</p>
P. R.	4		<p>Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości (czyn</p>

			<p>D), Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk zobligowany był orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie z ruchu drogowego osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Orzeczenie go w wymiarze 3 lat spełni opisane wyżej funkcje tego środka karnego. Zapewni nadto realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego. Wymiar środka karnego jest podyktowany stopieniem nietrzeźwości oskarżonego oraz faktem, iż kierował pojazdem w takim stanie w godzinach wieczornych przy odpowiednio mniejszym natężeniu ruchu drogowego.</p>
P. R.	5		<p>Celem wzmocnienia orzeczenia o karze i prewencyjnego oddziaływania orzeczenia, jak również dla podkreślenia naganności i bezprawności zachowania oskarżonego polegającego na kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości (art. 178a § 1 kk), Sąd mając za podstawę treść art. 43a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości</p>

			5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA <i>ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. R.	6		W oparciu o treść art. 63 § 1 i 5 kk Sąd zobligowany jest zaliczyć oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie na poczet orzeczonej kary aby dolegliwość związana z pozbawieniem wolności nie pozostała poza nawiasem wymierzonej i podlegającej wykonaniu kary pozbawienia wolności albo orzeczonej kary ograniczenia wolności lub kary grzywny. Tak więc zaliczenie okresu zatrzymania na poczet jednej z wymienionych kar stanowi ustawowe dobrodziejstwo dla oskarżonego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie wyrażany jest pogląd, iż okres rzeczywistego pozbawienia sprawcy wolności w sprawie podlega zaliczeniu na poczet kary podlegającej efektywnemu wykonaniu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1970 r., RNw 33/70, LEX nr 21325, wyrok SN z 24 sierpnia

		<p>1988 r., V KRN 161/88, OSNPG 1988, z. 12, poz. 129; wyrok SN z 18 stycznia 1993 r., III KRN 158/92). W świetle powyższych rozważań zasadne jest zaliczenie na poczet orzeczonej kary grzywny okresu zatrzymania w sprawie.</p>
<p>7.6. inne zagadnienia</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Obrońca oskarżonego zawniósł o umorzenie postępowania karnego w zakresie czynu zarzucanego w punkcie III, na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk. Stosownie do treści art. 1 § 2 kk, nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma. O znikomej społecznej szkodliwości czynu można mówić wtedy, gdy rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej czynem, a</p>		

także sposób działania sprawcy są na tyle nikłe, że w tym przypadku nie można mówić o przestępczości czynu. Nadto dla oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu nie są obojętne elementy o charakterze podmiotowym takie jak rodzaj i stopień zawinienia, motyw działania, względnie pobudka, które legły u podstaw zachowania sprawcy. Procesową konsekwencją stwierdzenia, iż zarzucany w konkretnej sprawie czyn posiada natężenie stopnia społecznej szkodliwości w stopniu subminimalnym jest umorzenie postępowania karnego, o czym przesądza treść art. 17 § 1 pkt 3 kpk. W orzecznictwie wyrażono istotny i godny uwagi pogląd, zgodnie z którym szczególnym zadaniem sędziów jest ocena stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa w ramach przyjmowanej kwalifikacji prawnej, by czyny błahe zostały odróżnione od poważnych, a każdy z nich został odpowiednio ukarany (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 czerwca 2000 roku, sygn. II Aka99/00, KZS 2000/7-8/39).

W realiach tej sprawy nie sposób uznać występku z art. 157 § 2 kk, którego dopuścił się oskarżony na szkodę S. S. w dniu 03.03.2020

<p>r. cechuje znikoma społeczna szkodliwość, z uwagi na sposób działania, skutki osobowe. Nie ucieka z pola widzenia sądu okoliczność pojednania sprawcy z pokrzywdzoną (co znalazło odzwierciedlenie w wymiarze kary), jednakże czynu tego oskarżony dopuścił się będąc wcześniej karany za przestępstwa podobne przy użyciu przemocy. Sama pokrzywdzona doznała obrażeń ciała tzw. lekkiego uszczerbku na zdrowiu, co w przekonaniu sądu nie daje możliwości umorzenia postępowania na podstawie wnioskowanej przez obrońcę oskarżonego.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>7</p>	<p>W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa:</p> <p>a/ tytułem wydatków kwotę 1.839,76 złotych obejmującą:</p> <p>- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych –20 zł, (tj. 2/3 x 30 zł) stosownie obniżoną z uwagi na umorzenie postępowania</p>	

w zakresie jednego z czynów,

- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym / Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./) – 26,67 zł (tj. $\frac{2}{3} \times 40$ zł) stosownie obniżoną z uwagi na umorzenie postępowania w zakresie jednego z czynów,

- należność biegłych lekarzy psychiatrów za sporządzoną opinię – 378 zł,

- należność biegłego sporządzającego opinię sądowo-lekarską w sprawie kategorii obrażeń ciała – 150 zł,

- koszt badania materiału na obecność środków odurzających – 1.265,09 zł,

b/ tytułem opłaty kwotę 450 złotych - ustaloną na podstawie art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

6. **1Podpis**